

In
Succinctam
DEDUCTIONEM

Jurium Successionis
Serenissima Domui ac Stirpi

**PALATINÆ NEOBURGICO-
SOLISBACENSI**

In
DUCATUS

JULIÆ, CLIVIÆ ET MONTIUM,
Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ nec non Dominium
Ravenstein, ceterasque eorundem appertinentias ac dependen-
tias absque legitima contradictione competentium,

Manhemii nuper editam,
BREVES ANIMADVERSIONES,

Quibus

Ista Deductio non solum solide refutatur,

Sed &

Jus Successionis tam in universas Ditiones commemora-
tas post JOHANNIS WILHELMI, ultimi Principis illarum abs-
que prole A. MDCIX. defuncti obitum, quam in Juliæ & Montium Ducatus,
Dominiumque Ravenstein, Mascula Serenissimæ Domus Palatino-
Neoburgicæ Electoralis Stirpe extincta,

Serenissima ac Potentissima

DOMUI REGIÆ PRUSSICÆ

adseritur

Justo Christoph. Dithmaro,

Juris Nat. & Gent. & Histor. Prof. Publ. Ord.

Francofurti ad Viadrum, 1733.

In

REDACTED



H. M. II. 445

REDACTED

Prodiit non ita pridem Manhemii ex Typographia Palatino-Electorali Aulica Meyeriana Liber sub titulo: LUCII VERONENSIS de *Successione in Fara Ditionesque Juliae, Cliviae, Montium, Marchiae, Ravensbergae &c.* DISSERTATIO, REFUTATIO, APOLOGIA & NOTATIO, una cum SUCCINCTA DEDUCTIONE pro *Serenissima Domo Palatino-Solisbacensi*. Quis fit Lucius ille Veronensis, certo affirmare haud possumus; Liber vero, qui sub conficto illo nomine prodiit, ex variis scriptis, succesive editis, compositus est. Cum enim anno 1638. a quodam Anonymo edita esset CENTURIA *Juris Electoralis Brandenburgici*, sive *Kurze, deutliche und Wahrhaftige Deduction und Demonstration-Schrift in C. Articuli verfasst, daß die Erevische und Jülichische Lande dem Chur-Fürstlichen Hause Brandenburg alleine zugehören von Rechts-Wege*; Ei non solum ANTI-CENTURIA *Juris Palatino-Neoburgici in Ducatibus Juliae, Cliviae & Montium* ab Anonymo Anno 1646. opposita, sed & a larvato Lucio Veronensi DISSERTATIO adversus eandem Centuriam publicata fuit. Quam vero eodem adhuc anno Dissertationis illius REFUTATIO ab auctore Anonymo edita esset, Lucii Veronensis, quem se vocat, Hyperaspistes APOLOGIAM ejus Dissertationis Anno 1652. scripsit. Postquam dein LIBER TRIUMPHALIS pro *Serenissima Domo Brandenburgica Berolini impressus* prodiit, auctor item incognitus Lucii Veronensis DISSERTATIONEM, REFUTATIONEM & APOLOGIAM una cum NOTATIONE sua in librum illum Triumphalem, ut & MANTISSA DIPLOMATUM edidit. Hic itaque liber est, qui denuo nunc impressus atque SUCCINCTA DEDUCTIONE pro *Serenissima Domo Palatino-Solisbacensi* auctus fuit. Quod vero ad Lucii Veronensis Dissertationem & reliqua pro Domo Palatino-Neoburgica hoc libro comprehensa scripta attinet, eadem singu-

singulorum Auctores chorda oberrant atque Serenissimæ Domus Palatino - Neoburgicæ præ Serenissima Domo Regio-Prusica in Ditiones Clivio - Juliacenses prætensum Jus tam ex earundem qualitate feudali masculina, quam Imperatorum Maximiliani I. & Caroli V. privilegiis propugnare contendunt. Idem quoque facit Auctor Succinctæ illæ Deductionis, nisi quod feminis etiam Principibus Serenissimæ Domus Palatino - Neoburgicæ Electoralis Jus peculiare ex Transactione, inter illam & Serenissimam Domum Brandenburgicam Anno 1666. facta, eruere, eaque de causa masculis Domus Palatino - Neoburgicæ Electoralis heredibus extinctis, Jus successionis in Ducatus Juliæ & Montium &c. non solum Domus Palatino - Solisbacensis masculis, sed & Feminis Principibus ex Elisabetha Augusta, Principe Palatino - Neoburgica susceptis, adserere studeat. Quam vero nullis utrumque argumentis idoneis fiat, *Brevibus* in Succinctam illam Deductionem *Animadversionibus* ostendere &, quæ in Annotationibus ad W. TESCHENMACHERI *Annales Clivia, Julia &c.* ea de re paucis olim diximus, pluribus nunc exponere & confirmare, animus atque scopus est. Non Brocardicis Juris communis vel feudalis Longobardici vel Civilis egimus, sed tam ex communi feudorum totius Galliæ Belgicæ, quam propria Successionis in Ditionibus Clivo - Juliacensibus Indole & Consuetudine pariter ac antiquis Investiturarum formulis & pactis omnia adstruere studuimus; quo vero id successu a nobis factum sit, æquo Lectori dijudicandum relinquimus.

SUCCIN-



SUCCINCTA DEDUCTIO PRO SERENISSIMA DOMO PALATINO- SOLISBACENSI.

Cuilibet rerum publicarum experto non minus constat, quam ex apposito schemate (a) Genealogico perspicue elucescit, utramque Domum Palatinam, Wolfgango-Wilhelmino-Neoburgicam, modo Electoralem, & Serenissimam Domum Palatino-Neoburgico-Solisbacensem ab uno eodemque utrimque communi Stipite, Serenissimo nimirum Philippo Ludovico, Comite Palatino Rheni, Duce Neoburgico, ejusque Serenissima conjuge, Anna, Wilhelmi Juliae, Cliviae & Montium Ducis filia, atque adeo moderni Serenissimi Domini Electoris Palatini, Ducisque Theodori Solisbacensis Abavo & Abavia descendere & originem trahere; Proinde evidenter & naturaliter (b) sequitur, quod exstincta linea Palatina

A

latina

ANIMADVERSIONES.

(a) Quod in adposita Tabula, ut ceterorum quoque Competitorum in commemoratas connexasque ditiones jura atque Successionum casus tanto facilius intelligantur, paulo plenius exhibuimus.

(b) Etsi constet, utramque Serenissimam Domum Palatino-Wilhelmino-Neoburgicam, modo Electoralem, atque Neoburgico-Solisbacensem a communi stipite, Philippo Ludovico, Duce Neoburgico, hujusque

latina Wolfgango-Wilhelmino-Neoburgica masculina, Domui Palatinæ Neoburgico-Solisbacensi, secundo genitæ & proximæ, non minus in Electoratu Palatinatus & Ducatu Neoburgico, quam ceteris quoque Juliæ, Cliviæ & Montium Ducatibus, omnibusque ditionibus eo pertinentibus, absque ulla contradictione succedere fas sit.

Attamen, cum ob jam memoratam Successionem Julio-Clivensem sub prioris Sæculi initium Serenissimas inter Domos, Saxoniam & Brandenburgicam & Palatino-Neoburgicam contentiones (c) quædam exortæ sint, particulares vero

Bran-

conjugæ *Anna*, Wilhelmi Ducis Juliæ, Cliviæ & Montium filia, descendere, eaque propter extinctis prioris Domus masculis, tam Electoratus Palatinus, quam Ducatus Neoburgicus ad posteriorem Domum devolvantur; Idem tamen, quod ad Juliæ & Montium Ducatus attinet, dici nequit. Nullo enim adhuc, ut postea ostendetur, commemoratæ Annæ, communis stipitis sui, jure Wolfgangus Wilhelmus, ejusque posterius masculi in Juliæ & Montium Ducatus dominiumque Ravensteinense successerunt, sed a Serenissima Domo Brandenburgica, nunc Regio-Prüssica, in earundem ditionum compossessionem specialibus pactis recepti fuerunt, quibus verò cum Domus Palatino-Solisbacensis, fatente Deductionis hujus auctore, fuerit exclusa, sua sponte atque sole meridiano clarius inde sequitur, fas non esse, ut extinctis lineæ Palatino-Neoburgicæ, modo Electoralis masculis, Domus Palatino-Solisba-

censis in Juliæ & Montium Ducatus succedat.

(c) Johanne nempe Wilhelmo, ultimo Cliviæ, Juliæ & Montium Duce, ut & Marcæ & Ravensbergæ comite, Dominoque in Ravenstein A. 1609. absque relicta prole defuncto, jus successionis in illis ditionibus inter competitores alios commemoratæ Serenissimæ Domus prætendunt, & quidem:

Serenissima Domus Saxonica utriusque lineæ in Juliæ Montiumque Ducatus, vi Expectativæ in casum extinctorum masculorum heredum a Friderico III. Imperatore sibi concessæ & a Maximiliano I. confirmatæ; Ernestinæ vero lineæ Principes in ditiones a Johanne Wilhelmo relictas universas, ex pactis dotalibus inter Johannem Fridericum, Electorem Saxonie & Sibyllam, Johannis III. Ducis Cliviæ &c. filiam, anno 1526. earatione, ut masculis heredibus dictarum ditionum extinctis, illorum posterius succede-

Brandenburgicam inter Palatino-Neoburgicam Domos enatæ, A. 1666. mediante & subsecuta inter Electorem Brandenburgicum, Fridericum Wilhelmum, & Ducem Neoburgicum, Philippum Wilhelmum, atque ab Imperatore Leopoldo, gloriosissimæ memoriæ, A. 1678. confirmata, ita dicta transactione hereditaria amicabiliter quidem, attamen sine interventu aut consensu Serenissimæ Domus Palatino-Solisbacensis penitus compositæ fuerint; hinc non defunt quidam finistre informati, Domum Electoralem Brandenburgicam, modo Regio-Borusficam, deficiente moderna linea masculina Palatino-Neoburgica, prædictam Iuliæ & Montium Successionum jure prætere & sibi afferere posse existimantes. Suam hanc opinionem in eo fundare videntur, quod præmemorata transactio hereditaria inter domos Brandenburgicam & Palatino-Neoburgicam, modo Electoralem, solummodo erecta sit, atque exinde contendunt, Domum Electoralem Brandenburgicam extincta moderna linea masculina Electorali Palatino-Neoburgica, utpote cum qua sola mentionata transactio

A 2

inita

rent, initis atque a Carolo V. anno 1544. confirmatis;

Serenissima Domus Palatino-Neoburgica, tum, quod omnes illæ ditiones feuda sint masculina, tum ex privilegio Caroli V. quo demum Wilhelmi Cliviæ &c. Ducis filiæ superstitis, earumque heredes masculi successionis in illis Regionibus capaces facti fuerint, atque ideo Annæ, filiæ ejus natu minori ejusq; filio. Wolfgango Wilhelmo, illæ competierint.

Serenissima vero Domus Brandenburgica, nunc Regio-Prussica, ditiones easdem omni tempore feuda promiscua, atque jure primogenituræ

jam dudum in illis recepto, ac per unionem earundem annis 1417. & 1496. factam, confirmato, in Johanne Wilhelmi, ultimi Ducis sororem natu maximam, *Mariam Eleonoram*, ejusque filiam *Annam*, Johannis Sigismundi Electoris Brandenburgensis conjugem, eorumque Descendentes devolutas fuisse, summo non solum jure contendit, sed & possessionem illarum Regionum Sola apprehendit, temporum vero injuria coacta Wolfgangum Wilhelmum hujusque posteros masculos variis pactis, in primis Düsseldorfii A. 1666. initis, in compositionem earundem ditionum recepit.

inita est, in prætenfa jura anteriora (*d*) regredi, ac proinde Ditionum, quæ modernæ Domui Electorali Palatino-Neoburgicæ relictae sunt, possessionem apprehendere (*e*) posse.

Hæc opinio licet valde speciosa (*f*) & plausibilis iis videatur, quibus hujus rei, seu causæ status, ejusdemque circumstantiarum genuina & exacta deficit notitia; attamen, quam fragili nitatur juris fundamento, perspiciet is, qui nullatenus ignorat, Ducatus Juliæ, Cliviæ & Montium una cum terris eo pertinentibus semper tanquam Feuda (*g*) masculina Romanorum Imperatori, qua supremo

(*d*) Summo id jure fieret. Quum enim dicta transactio cum Domo Palatino-Neoburgica solum sit inita, atque in ejus masculos tantum, ut postea ostendetur, se extendat, sua inde sponte consequitur, masculis ejus domus heredibus extinctis, controversiam illam ad statum, quo initio fuit, redigi atque possessionem Ducatum Juliæ & Montium ad solam rursus domum Regio-Prusficam redire.

(*e*) Imo juxta ea, quæ in præcedenti animadversione dicta sunt, masculis Palatino-Neoburgicis extinctis, non agatur de Possessione Juliæ & Montium Ducatum a Serenissima Domo Brandenburgensi primum apprehendenda, sed retinenda, quippe cum possessione olim apprehensa nunquam se abdicaverit, sed eandem vi compossessionis, perpetua ditionum unione, titulis atque multorum jurium communi cum domo Palatino-Neoburgica exercitio sine ulla interruptione atque realiter continuaverit.

(*f*) Imo opinionem illam non speciosam tantum esse, sed optimo niti juris fundamento, argumenta vero, quæ ab auctore in contrarium adducuntur, nullo vel facti vel juris idoneo fundamento inniti, exsequentibus liquido constabit.

(*g*) Ducatus Cliviæ, Juliæ, Montium &c. Feuda esse masculina, neque feminas in illis unquam successisse, nisi ad id speciali Imperatorum privilegio habitatae fuerint, oppido falsum est. Etsi enim jure Feudali Longobardico omnia feuda masculina sint, atque Maximiliani demum & Caroli V. Imperatorum Privilegiis feminæ ad successionem in memoratis ditionibus certo modo habitatae dicantur, ditiones tamen easdem una cum ceteris Gallicæ Belgicæ Regionibus Jure Francico atque perpetua consuetudine non minus ac juxta antiquas investiturarum formulas aliasque circumstantias feuda semper promiscua fuisse, certissimum est, idque testantur probati Auctores;

mo Imperii Capiti fidelitatis nexu adstricta, habitos & considera-
 A 3 tos

JOH. SCHILTERUS, qui in Dif-
 fertatione de Feudis juris Francici §. 16.
 gravis, ait, *esset error putantis, omnia*
feuda ad Germanie sive regnum sive im-
perium pertinentia, esse feuda Germani-
ci sive Longobardici juris etiamsi ad id
non amplius pertineant. Certe in Hel-
vetia, Burgundia, BELGIO, quæ quon-
dam Imperii Germanici fuerunt, plura
sunt feuda Juris Francici, quam natu-
ram jam tum olim obtinuerunt. Et adhuc
retinent, id quod in causis decidendis in-
primis est obseruandum Jurisconsulto.

FRIDER. a SANDE, qui in præsa-
 tione ad Consuetudines Geldrie, cete-
 rum, inquit, *susquam alias, in feudis*
maxime mores seu consuetudines va-
riant, unde etiam Geldri suas in his con-
suetudines habuere peculiare, a moribus
Longobardicis multum differentes, ut fo-
rum nostrum ingressuris frequenter sint
dediscenda, quæ in scholis ex illa Longo-
bardici juris farragine didicerunt.

P. CHRISTINÆUS Decis. Curia Bel-
 gica vol. IV. Decis. 102. differentia in-
 ter jus Longobardicum & Franci-
 cum ostensa, §. 78. pro decisione, per-
 git, *causarum feudalium in defectum vel*
subsidiium nostrarum (Belgicarum)
consuetudinum non est recurrentum ad
usus feudorum, compilatos per Obertum;
& §. 81. Inutiles sunt allegationes, de-
sunt etiam ex fragmentis Ardizo, quam
ex distinctionibus Feudificorum, an pa-
ter refutaverit omnino aut in rem; quod
illa tantum sunt decisiones Et distinctio-

nes doctorum tractantium de feudis
Longobardorum. Et in terminis illius ju-
ris, quæ non possunt trahi in consequen-
tiam, ut vim Legis habeant in hisce [Bel-
gicis] regionibus.

IDEM AVCTOR Leg. Municip.
 Mechlin. p. 317 de consuetudine, ait, *no-*
stra [Belgica] femine non sunt inha-
biles nec incapaces successionis, sed æque
in illis sicut in ceteris patrimonialibus,
sive paganis succedunt. Ut & de Con-
suetud. feud. decisione 34. Etiam-
si femine Et ex feminis descendentes ex
feudifico Longobardorum jure suc-
cessionis sint incapaces, nisi hoc cautum
sit, ut succedant. Nam contra Braban-
tia, Geldria, Flandria, ac pene totius
Belgii uniuersa regula, femine in feu-
dis successionis habentur capaces, nisi no-
minatim successionis lege aut speciali con-
suetudine masculi vocentur. Quæ regu-
la non tantum in feudis minoribus ac
privatorum obtinet, sed etiam in princi-
palibus dititionibus, ut videre licet in hi-
storis Brabantia, Geldria, Luxemburgi,
Flandria, Hannonia, aliarumque pro-
vinciarum hujus Belgii.

Ipsè MAXIMILIANUS I Im-
 perator in deductione jurium Maria
 Burgundica, apud Leibnitium in
 Mantissa Cod. dipl. p. 27. item que
 ait, *es parties de Gaule hors des metes du*
Royaume de France, comme sont les Du-
chez, Baronies, Castelleries, Pairies, Et
autres fiefs, deca le Rhin, que lon dit de
parte Gallia Belgica, comme les Duchez

tos fuisse, in quibus foeminae nunquam successione jure gaudere pote-

de Brabant, Limbourg, Luxemburg, Cleves, Gueldres, Juilliers, Lorraine, les Monts, le Comté de Flandres en Partie, assavoir Allost, & Theuremonde, les Comtez de Namur & de Hainault, la Marque de Zutphen, Hollande, Zeelande &c. sans quelque difficulté; iceux & tous autres Fiefs & Dignitez ont succédé & succedent sur filles, & de ce sont advenus les cas sans de fois sans nombre.

Exempla quoque successione femininae in omnibus Galliae Belgicae ac vicinis ditionibus illam consuetudinem comprobant atque penitus evincunt. In Comitatu enim Hollandiae post Theodorici VII. obitum ejus filia *Ada*, atque *Johanne I.* defuncto, etsi *Albertus I.* Imperator illum comitatum, tanquam feudum imperio apertum, vindicare vellet, *Johannes II.* Hannoniae comes jure matris *Adelheidis*; ejusque posteris masculis extinctis cum *Wilh. IV.* hujus soror *Margaretha*, *Ludovici Imperatoris* conjux, atque tandem *Jacoba*, quicquid *Johannes* ejus patruus relicto Episcopatu *Leodiensi* moliretur, successerunt. *WILH. HEDA* de *Episc. Ultraject.* p. 281. *JOH. GERB. a Leidis* in *chr. lib.* 20. 26. *HENICUS Monachus Rebdorfsis*, qui de tertio casu A. 1347. in cujus, scribit, (*Wilhelmi IV.*) locum successit praedicti soror tanquam proximior & senior inter sorores, videlicet *Reginam Angliae* & *Comitissam vel marchio-*

nissam *Juliacensem* juniores, nullum vero fratrem, propter quod de consuetudine Patriae terram *Hollandiae*, & terras alias sicut frater obtinuit. *ANT. MATTH.* in *Not. ad Chr. Egmond.* p. 227. ibique *DIPL. Imperat. Ludovici Bav.*

In Ducatu *Brabantiae* *Ottone* 1008. defuncto, ejus soror *Gerberga*, *Lamberti Longicollis* uxor; dein *Johanne III.* mortuo, ejus filia natu maxima *Johanna*, posthabitis agnatis *Hassiae Landgraviis*, & cum haec sine prole An. 1406. decederet, ejus sororis secundo-genitae, *Margaretha* posterius, duces *Burgundiae*, successerunt.

HARÆUS Annal. Brab. T. I. p. 328.

MAGNUM CHR. BELGIC. p. 309.

JOH. GERB. a. LEIDIS. lib. 28. 30. 32.

In Ducatu *Geldriae* *Wichardo III.* An. 1061. mortuo, ejus filia *Adelheidis*, uxor *Otonis Comitis Nassavii*, atque horum posteris cum *Eduardo* anno 1371. extinctis, hujus soror *Maria*, *Wilhelmi VIII.* Ducis *Juliae* conjux, eorumque duobus filiis *Wilhelmo* & *Reinaldo* defunctis *Johanna* filiae posterius, agnatis posthabitis, successerunt.

TESCHENMACH. Annal. Cliv. p. 497. & 502.

PONTANUS Hist. Geldriae Lib. 6. 9. II. 12.

In Comitatu *Flandriae* *Roberto An.*

poterant, nisi ad id ab Imperatore, qua supremo Imperii Capite,

1119. defuncto, ejus Sororis, *Adele* filius, Carolus, atq; Wilhelmo Flandriae comite An. 1128. mortuo, *Gertrudis*, Adelæ sororis filius, Theodoricus Alfaticus dictus; cujus filio Philippo An. 1191. defuncto, hujus soror *Margaretha* Balduini IV. conjux mortuoque eorum filio Balduino V. hujus filia natu maxima *Johanna*, atque hac defuncta, ejus soror *Margaretha*, ejusque posteris masculis cum Ludovico III. Ao. 1368. extinctis, hujus filia *Margaretha* successit, atq; comitatum Flandriæ cum aliis ditionibus Philippo Audaci, Duci Burgundiæ, in dotem attulit.

MEYERUS *Annal. Flandr.* lib. 4. §. 7. 8. 9.

OLIVARIUS VREEDIUS in *Sigill. Com. Flandriæ* p. 10. 16. 22. 28. & *Geneal. Comitum Flandriæ* Tab. 3. 5. 6. &c.

In Comitatu *Hannoniæ* Raginerio An. 1029. defuncto, ejus filia *Richilda* successit atque comitatum *Hannoniæ* Balduino VI. Comiti Flandriæ in dotem attulit.

MEYERUS *Lib. 2. & 3.* OLIVARIUS. *Vreedius in Genealogia Comit. Flandriæ* Tab. 2.

In Comitatu *Luxenburgensi* post *Conradi* II. obitum ejus soror *Hermanfendis* conjux *Godofredi* C. *Namurcensis* successit, quorum filius & successor, *Henricus Coecus*, quum nullos ex priori matrimonio liberos

haberet, Comitatum *Namurcensem* sorori *Adelbeidi*, *Balduini* IV. comitis *Hannoniæ* conjugi in dotem dedit, postquam vero ex altero matrimonio filiam *Ermesindim* nactus esset, conjugem *Theobaldi* C. *Barenensis*, illi tanquam legitimæ heredi Comitatum *Namurcensem* reddi voluit, belloque ea de causa inter *Theobaldum* & *Balduinum* orto, ita tandem hæc controversia composita fuit, ut *Theobaldi* conjux dimidiam partem illius comitatus, atque certam pecuniæ summam singulis annis obtineret. Comitatum quoque *Luxenburgensem* *Theobaldus*, quicquid *Frid. I.* Imper. in contrarium egerit, conjugi suæ vindicavit, quæ posteriori matrimonio *Walramo*, C. *Limburgensi* eum in dotem attulit, e cujus posteris cum *Sigismundo* Imperator ducatum *Luxenburgensem* vendidisset, ejus ex filia *Elisabetha* neptes illum merito vindicare voluerunt, sed accepta pecuniæ summa tandem acquieverunt,

OLIVARIUS *Vreed.* in probat. *Geneal. Flandr.* P. I. p. 26.

TESCHENMACHERUS *Annal. Cliv.* p. 455.

DU-CHENIUS *Histoire de Luxemb.* in probat. p. 44.

PONT. HEUTERUS *Rev. Burg.* lib. 4.

In Ducatu quoque *Lotharingiæ* femi-

pite, & Domino Directo speciali quodam privilegio habitatae fuerint.

Non

neam successionem jam olim receptam fuisse, tam ex Friderici III. Ducis Lotharingae literis apud Hier. Vignierum *Hist. Geneal. de la Maison de Lorraine in Probationibus* p. 149. quam ordinum Provincialium ejus temporis decreto apparet, quo juxta eundem Auctorem *Nobiles & Vasalli Ducatus Lotharingae publice protestati sunt*, Jus esse & Consuetudinem in Ducatu Lotharingae a tempore, cujus non extat memoria, haecenus observatam ut, *quoties filium Primogenitum Ducis Lotharingae, qui pro tempore fuit, mori contigerit ante Patrem, relictis liberis legitimis masculis vel feminis, uno vel pluribus, illi vel illae in Ducatu Lotharingae pra omnibus aliis ipsius Ducis heredibus debeant succedere loco patris*. Atque ad hanc femineae successionis consuetudinem, cum post Caroli I. Ducis obitum de successione in Ducatum Lotharingae inter Isabellam ejus filiam, generumque Renatum Andegavensem & Antonium Vaudemontium controversia orta esset iidem Ordines provocarunt, hoc apud auctorem citatum, decreto: *Nous considerans pour verité la Coutume Generale Ancienne de Lorraine, & la tenans etre telle par nos predecesseurs, & nous mesme la tenans telle que toutes & quantes fois il est advenu au tems passé, que aucun des Ducs de*

Lorraine est allé de vie a trespassement sans pelaiffer hois masle apres luy, né & procuré de son cors en loyal mariage, que toujours ice les FILLES luy ayent succédé & doivent succeder, comme des vrayes heretieres du dit Duché, Principauté & Seigneurie de Lorraine sans aucun contredit &c.

Comitatus *Namurcensis* Balduini, cujus in praecedentibus mentio facta posteris masculis cum Balduino V. extinctis in hujus filias *Johannam* primum ac dein *Margaretham* devolutus fuit, hujus vero descendantibus masculis deficientibus, *Margaretha* Malana illum ad maritum suum Philippum Audacem, Ducem Burgundiae, attulit.

BALDUINUS AVEM. in *Chr. Hannon. Cap. 18. OLIV. VREED. in Geneal. Comit. Fland. Tab. 2.*

De promiscua successione in Burgundia *OTTO Frising. in vita Friderici I. cap. 29. MOS, ait, in Burgundia, qui pene in omnibus Galliae provinciis servatur, remansit, quod semper seniori fratri, ejusque liberis seu maribus seu feminis paterna hereditatis cedat autoritas. Quod exempla quoque successionis foemininae in Burgundiae ditionibus comprobant. Regnum enim Burgundiae Rudolphus III. sororis suae natu minimae Gisela filio Henrico II. Imperatori primum de-*

Non alio enim modo & via Johannes Cliviæ Dux, postquam
B Mari-

stinaverat, sed mox promissi eum
pœnituit, utroque vero absque pro-
le mortuo, Odo dux Campaniæ,
uxoris suæ *Bertha*, sororis Rudolphi
natu maximæ jure illud vindicare
merito contendit, cui vero Contra-
dus II. Imperator uxoris suæ *Gisela*,
neptis Rudolphi ex altera sorore se
opposuit, controversia tandem mor-
te Odonis finita.

WIPPO in *vita Conradi*.
In Comitatu *Burgundiæ* Rainaldi filia
Beatrix, Friderici Imper. conjux, at-
que dein ejus ex filio Ottone neptis
Beatrix, hujusque filio Ottone mor-
tuo, filia, *Alisa*, posteaque Ottonis
IV. filia natu major *Johanna* uxor
Eudonis D. *Burgundiæ* successit,
ejusque posteris masculis extinctis,
natu minoris *Margaretha*, ex filio
Ludovico II. C. *Flandriæ* neptis
Margaretha comitatum illum Philip-
po Audaci Duci *Burgundiæ* in do-
tem attulit.

MEYER. & OLIV. VREED. l. c.
Ducatus vero *Burgundiæ* plurima-
rumque, quas hactenus commemo-
ravimus, ditionum heres facta fuit
Maria, unica Caroli Audacis filia,
ejusque matrimonio cum Maximilia-
no I. tot opimæ regiones ad Sere-
nissimam Domum Austriacam tan-
dem pervenerunt.

Etsi ergo, quæ de promiscua suc-
cessione in variis Galliæ Belgicæ re-
gionibus diximus, ad Cliviæ quo-

que, Juliæ & Montium Ducatus, ut-
pote in Gallia Belgica maximam
partem sitos, jure applicari possint,
similem tamen in illis successionem
propria earum consuetudo non mi-
nus quam antiquæ investiturarum
formulæ aliaq; argumenta penitus
evincunt atque extra omnem dubi-
tationis aleam ponunt.

Habent enim Ducatus Cliviæ, Ju-
liæ & Montium id peculiare, quod
in Francia Ripuaria positi sint, cu-
jus Legibus *cap. 56.* cautum est, ut
feminae extinctis masculis in here-
ditates succederent; unde inter alio
procul dubio factum, ut promiscua
successio in principatibus illis quoq;
introducenda fuerit, quam perpetua
quoq; consuetudo comprobatur.

Quum enim Johanne, Cliviæ Co-
mite anno 368. absq; prole defuncto,
circa successionem in Cliviæ comi-
tatu lis orta esset inter sororis ejus
Elisabethæ & neptium ex fratribus ac
prædecessoribus suis Ottone &
Theodorico *Ingardis* & *Margarethæ*
filios quæstio non fuit, an feminae
in illo comitatu succedere possint,
sed cujus descendentes præferri de-
berent, tandemque *Margaretha* tan-
quam proximioris filius, Adolphus
C. Marcanus, successit, proprioque
sic jure, nulla vero, ut Lucius Ve-
ronensis fabulatur, imperatoris
gratia.

ECCARDUS in *Not ad LL. Ripua-*

Mariam, unicam Wilhelmi Julix & Montium Ducis filiam in uxorem

FRID. RHETIUS, *de feudis Clivenſibus.*

PONTAN. *Hiſtor. Geldr. Lib. 6. 7.*

TESCHENMACHER, pag. 237. *edit. poſt.*

Sunt præterea veteres investitura-
rum formulæ generales atque Comites
Ducesque Clivenſes ditionibus
suis una cum hereditibus ac ſucceſſo-
ribus ſuis investiti, quibus juxta con-
ſuetudinem promiscuæ ſucceſſionis
in illa regione pariter ac tota Gallia
Belgica receptam ſceminæ excludi
haud poſſunt.

COD. DIPLOMAT. apud Teſch.
p. 35. 80. 81.

His accedit, quod Clivix Ducatus
atque Comitatus Marcani unione
ab Adolpho I. Duce & Ordinibus
A. 1418. facta atque ab Imperatore
confirmata non ſolum promiscua,
ſed & linealis in illis ditionibus ſuc-
ceſſio ſecundum jus primogenituræ
tam masculorum quam ſeminarum
in perpetuum ſtabilita fuerit.

COD. DIPL. cit. p. 84. 85. 86. 87. Atque
ideo factum, ut Margaritha Adolphi
Clivix Ducis filia, cum Alberto Co-
miti Hollandiæ nuberet, in renun-
ciatione ſua A. 1433. Jus primogeni-
turæ ſibi reſervaverit, verbis: *Nus-
genommen ob unſer lieber Schwäher
und Better und ſeine Ehliche Sone
mit Tode abginge, da Gott lange vor
ſey, daß wir obgenannte Margaritha
und unſer Erben damit an die obgl.*

Landen, Städten und Schloſſern,
Renten und Gütern, Gütern, beweg-
lich und unbeweglich, ſollen Erben
und haben, was wir als die Älteste
Töchter und unſer Erben billig und von
Rechtswegen davon Erben und haben
ſollen und mögen, getrenlich und ohn
alles gefehde.

Neque aliter ſe res habet cum ſuc-
ceſſione in ducatum Juliacenſem.
Præterquam enim quod & ille Du-
catus non ſolum in Gallia Belgica
ſed & Francia Ripuaria ſitus ſit, ex
variis allodiis idem compositus eſt,
indeque factum, ut & ſucceſſio in
illo promiscua ſemper obtinuerit,
quod varia rursus exempla compro-
bant. Johanne enim Comite Fal-
ckenburgenſi A. 1352. ſine prole
defuncto, Carolus IV. Imperator
Comitatu Falckenburgenſi, qui du-
catus Julix inſignis pars eſt, Johan-
nis Sororem natu maximam Philipo-
tam atque Wilhelmum Julix Du-
cem, in cujus favorem illa jure ſuo
ceſſerat, ſolemniter investivit, at-
que licet idem imperator animum
ſuum poſtea mutaverit, ac Walra-
mum quoque Philipotæ confobri-
num eodem comitatu investiret,
quæſtio tamen non fuit, an ſceminæ
in illo ſuccedere poſſint, ſed an ma-
ſculi ſuperſtites eis præferri de-
beant.

CHR. BUTKENS *Troph. Brab.*
p. 484.

rem duxit, ad hanc successiōnem (b) aspiravit, neque aliter anno
 B 2 1521.

Sed & Rainaldo, Geldriae & Juliae
 duce Ao. 1423. mortuo, Sigismundus
 Imperator ejus sororis *Johannae*
 ex filia *Maria* nepotem, Arnoldum
 C. Egmondanum matris aviaequae
 suae jure utroque Ducatu investivit.
 atque licet is postea sententiam suam
 mutaverit, atque Adolphum
 Ducem Montium ducatu Juliae investiverit,
 injuriam tamen sibi fieri
 Arnoldus satis abunde docuit.

PONT. *Hist. Geldriae* L. 9.

WILH. HEDA *de Episc. Utraj.*
 p. 285.

Johannes quoque Comes Loffensis
 matris suae *Johannae*, dicti Reinoldi
 amatae jure, successiōnem in ducatu
 Juliae praetendit, neque Adolphus
 jus successiōnis foeminarum in
 dubium tum vocavit, sed tantum
 Johannae descendantibus se praefere-
 rendum contendit, tandemque cum
 Johanne ita transegit, ut ejus poste-
 ri quarta parte redituum ex ducatu
 Juliae frui debuerint, eandemque
 Comitēs Nassavii, utpote a Johan-
 nis filia *Maria*, orti olim quoque pos-
 tulaverint.

GROTII *consilium Jurid. super iis,*
quae Nassavii in Juliam & Geldriam
sibi competere dicunt.

TESCHENMACHER p. 408.
 410. 411.

Neque propterea *Wilhelmi* ultimi
 ducis Juliacensis unica filia *Maria*
 alio quam promiscuae successiōnis

jure in Ducatu Juliae successit, eum-
 que cum aliis ditionibus suis ad Jo-
 hannem III. Ducem Cliviae attulit.
 Egregie quoque illam successiōnis
 rationem confirmant veterum in-
 vestiturarum formulae, utpote de
herodibus & successoribus sine discrimine
 sexus conceptae, atque ex consuetudine
 recepta omnino explicandae.

COD. DIPL. apud Teschenm.
 p. 218. 219. 220.

Eodem denique modo comparatum est cum successiōne in ducatu
Montium. Etsi enim ille ducatus ad
 Galliam Belgicam haud pertineat,
 fuit tamen pars Franciae Ripuariae,
 indeque procul dubio factum, ut
 successiō promiscua in hoc ducatu
 perpetua consuetudine obtinuerit.
 Quoties enim extincti fuerunt ma-
 sculi, toties foeminae quoque in illo
 successerunt. Adolpho enim abs-
 que prole mascula An. 1226. defun-
 cto, ejus filia *Cunigardis*, Henrici
 Limburgici conjux, horumque pos-
 teris masculis cum Adolpho VII.
 extinctis, hujus filia *Margaretha*,
 Othonis C. Ravensbergenis uxor,
 & denique horum filia *Margaretha*
 in illo ducatu successerunt, cujus
 postremae conjugio cum Gerardo,
 Juliacensi Principe, ducatus Mon-
 tium & Comitatus Ravensbergen-
 sis cum Ducatu Juliae conjuncti, at-

1521. super binis hisce Ducatibus solemnem investituram accepit. Plura (i) hujusmodi exempla ex Domo Juliacensi adduci possent, nisi illa ex historiis & documentis publicis superabundanter constarent. Cum

que tandem in *Mariam* Juliacensem devoluti fuerunt.

G. ECCARDUS in Not. ad LL.

Ripuarias pag. 207.

TESCHENM p. 434. 444. 469.

Haud quoque parum promiscuam hanc successionem pristinae investiturarum literæ comprobant. Quem admodum enim Duces Montium atque *heredes* illorum juxta *Consuetudinem feudalem* ditionibus suis ab Imperatoribus investiti fuerunt, ita sub illis formulis feminas pariter ac masculos juxta consuetudinem loci comprehendi, necesse est.

COD. DIPL. cit. p. 221. 222. 234.

Vnionem denique ditionum suarum a Wilhelmo Julix & Montium Duce ac Comite Ravensbergenfi & Joh. II. Clivix Duce & Comite Marciano Ao. 1496. facta, promiscua non solum in illorum Regionibus successio, sed & jus primogenituræ in perpetuum stabilita fuerunt.

COD. DIPL. cit. p. 121.

Quum itaque ex his, quæ diximus, promiscua atque linealis in Ducatibus Julix & Montium successio factis, opinor, abunde constet, feuda ea esse masculina, atque feminas nunquam in illis nisi ex speciali gratia successisse, ab auctore hujus deductionis falso asseritur.

(b) Imo *Mariam* in ducatus Julix

& Montium jam diu ante receptæ in illis promiscuæ successionis jure successit, atque Johannes, Dux Clivix, cum suis *heredibus* binis hisce ducatus a Carolo V. Ao. 1521. ita investitus fuit, ut eos possideret, usque frueretur juxta illorum consuetudinem, vel ut verba se habent: *Reichen und verleyhen Ihm die von Römischer Kayserl. Macht, wissentlich in Krafft dieses Brieses, zu besizen, und der zu gebrauchen und zu genießen als dann solcher Herkogthum, Fürstenthum, Graffschafft und Herrschafft Lehn-Recht und Herkommens ist.*

(i) Tria ejusmodi exempla Lucius Veronensis p. 12. adduxit, *Irmgardis* videlicet post obitum patris *Otonis*; *Margaretha* quoque defuncto *Theodorico* patre, a successione in comitatum Clivix; *Johanna* denique, *Reinoldo* defuncto, a successione in ducatum Juliacensem exclusarum. Ast *Irmgardis*, ejusque filii jus suum prosequi haud neglexerunt, sed accepta pecuniæ summa illi renunciarunt, *Margaretha* autem filius *Adolphus*, Comes *Marcianus*, matris suæ proprioque jure, non *Caroli IV.* Imperatoris gratia in comitatu Clivensi tandem successit. *Johanna* autem ex *Maria* filia nepos, *Arnoldus Egmondus* Ducatu Julix pariter ac *Geldria* a *Sigismun-*

Cum igitur Wilhelmus Juliæ, Cliviæ & Montium Dux Serenissimæ suæ Domus Hæres Mariam Auftriacam Imperatoris Ferdinandi I. filiam & Imperatoris Caroli V. Neptem in conjugem duceret, ad majorum suorum exemplum recursum ad altissime præfatum habuit Imperatorem Carolum V. & ab eodem anno 1546 hoc speciale (k) obtinuit privilegium, vigore cujus, si ex

B 3

hoc

do Imperatore investitus, mutato vero hujus consilio, injuriam passus fuit, qua de re WILHELMVS Heda de *Episc. Vltroj.* pag. 285. Arnoldus, ait, *Dux usque adeo exarsit in bella Trajectanorum, ut quamvis jam Maria, prius Reinoldi Ducis, postea uxor filii Ducis Montensis. Usufructuaria Comitatus Juliacensis decederet, & jam idem comitatus devolveretur ad Ducem Geldriae, negliget et arripere dominium & fidem a principibus exigere, & cum Imperator potentiam Ducis Philippi, cui Arnoldus adhaerebat, tanquam anhelantis ad Imperium, nimis haberet vel sollicitam vel suspectam, investivit ducem Montensem in Comitatum Juliae, quem actu possidebat; Vide etiam quæ de his successuum casibus diximus in præced.*

(k) Quod ad hoc privilegium, quo Serenissima Domus Palatino-Neoburgica præcipue nititur, attinet, aliam in Juliæ, Cliviæ & Montium Ducatibus ceterisque ditionibus successuum rationem, quam in illis recepta fuerat, Carolus V. Imperator isto suo privilegio introducere nec potuit, nec voluit. Quam enim, ut su-

pra ostendimus, Promiscua non solum sed & linealis successio atque jus primogenituræ in illis ditionibus fuerint in usu, jus inde quæsitum feminis auferre non potuit Imperator. Neque etiam id voluit, quia expressis verbis constituit, ut Wilhelmi Ducis posteris masculis extinctis, filiæ ejus earumque legitimi heredes (Eheliche Leibes = Erben) succedant; heredum vero masculorum tantum postea mentione facta, feminæ a successione non excluduntur, sed masculos ejusdem lineæ illis præferendos esse innuitur. Certe Carolus V. indoli successione in ditionibus Wilhelmi Ducis receptæ nihil derogasse, tam ex Ferdinandi confirmatione, ut §. sequenti ostendetur, quam Mariæ Eleonoræ, Magdalena, ipsiusque Annæ pactis dotalibus, quibus Mariæ Eleonoræ jus primogenituræ expresse reservatum fuit, liquido apparet. Ita enim in Mariæ Eleonoræ pactis dotalibus verba, huc pertinentia, se habent: *Fürter ist bewilliget und beschloffen, ob Wir Wilhelm Herzog und Maria Herzogin zu Jülich, Cleve und Berggen Männliche Erben hinczulassen*

hoc matrimonio nullos fusciperet legitimos liberos masculos, aut suscepti sive brevi, sive longo post tempore, sine legitimis liberis masculis decederent, ejusdem filia ex eodem Thoro suscepta, tunc temporis in vivis existentes, atque, si ex his quoque nulla tunc superstes foret, demortuarum legitimi liberi masculi, tunc temporis viventes, in saepe nominatis Ducatibus ab ipso, tanquam Romanorum Imperatore & Sacro Romano Imperio jure feudi dependentibus ditionibus, & subditis succedendi jus haberent, nec non iisdem dicti Ducatus & Ditiones ab altissime fato Imperatore vel suis in Imperio Successoribus in feudum concedi deberent.

Paulo

würden, die fürter keine Erben verliesen, alsdann sollen unsere Fürstenthume, Jülich, Cleve, Berg und Graffschaffen Marck- und Ravensberg und andere Herrlichkeiten sammt allen Gütern, Ein- und Zugehörungen, an- und zufälligen Gerechtigkeiten, so wir anezo inne haben und besitzen, und was Wir oder unsere männliche Erben hinter uns verlassen würden, nichts ausgeschlossen, mit Landen und Leuten, wie Wir oder unsere männliche Erben daß gebraucht oder hätten gebrauchen mögen, an gedachte unsere älteste Tochter, Fräulein Maria Eleonora, unsers zukünftigen Eydams Herzog Albrecht Friedrichs Gemahli und Ihrer beyder Herzogliche Erben, ob sie die miteinander zeugen würden, krafft und nach Inhalt darüber hiebevör erlanget- und bestättigten Kayserl. Privilegien kommen und geerbet seyn, daran sich dann die Landschaften auch halten sollen. Und da der Fall geschehe, daß beyde unsere geliebte Söhne Carl Friedrich und Jo-

hann Wilhelm ohne Leibes-Erben aus diesem Zammerthal verschieden, (welches doch der Allmächtige gnädiglich verhüten wolle) und daß dann obgemeldte unsere Fürstenthume und Lande an unserm geliebten Eydam Herzog Albrecht Friedrichen, und unsere Aelteste Tochter Maria Eleonora und ihre Erben kommen und fallen würden, wie wir auch daran seyn und nicht unterlassen wollen, unsere Ritter-schafft- und Land-Stände gnädiges Fleisses zu vermahnen, ihren Consens und Bewilligung, wie sie vermöge der angezogenen Kayserl. Privilegien zu thun schuldig, auch dazu geben. Et in pactis dotalibus ejus sororis tertio genitæ Magdalena: Sonst, wosfern dieselbe unsere geliebte ältere Tochter, Frau Maria Eleonora, ohne Ehliche Leibes-Erben / desgleichen unsere zweyte Tochter, Frau Anna Pfalzgräfin beyrn Rheim, ohne Ehliche Leibes-Erben (da Gott vor seyn wolle) mit Tode abgehen würde, so soll alsdann vielberühmte unsere Tochter,

Paulo post 1559. Imperator Ferdinandus I. eidem Duci Wilhelmo, confirmato (1) priore, aliud præterea Privilegium favore & vigore cujus antedicti Ducatus & Ditiones Juliæ, Cliviæ & Montium, nec non Marchiæ & Ravensbergæ in sua posteritate in perpetuum (m) uniti & inseparabiles permanerent, elargitus est.

Anno

Fräulein Magdalene, oder ihre Ehliche Leibes-Erben in derselben unsern beyden Töchtern, oder dero abgestorbenen Ehlichen Leibes-Erben Fußstapffen treten, und alles dassetige an Land, Leuten, Fahrniß und andern fähig und Erben seyn, allergefallt, als wir vorgemeldte Frau Maria Eleonora Herzogin in Preussen oder Ihre Ehliche Leibes-Erben hätten seyn sollen oder gewesen wären. In ipsius quoq; Annae pactis dotalibus: es wäre daß Wir Herzog Wilhelm von Jülich oder unsere Männliche Leibes-Erben ohne Ehliche Leibes-Erben mit Tode abgehen würden, das der Allmächtige Gott doch gnädiglich verhüten wolle, auf den Fall soll unserer geliebten Tochter Fräulein Anna, die Anwartsung unbenommen, sondern hiemit gänglich und ausdrücklich vorbehalten seyn, dergestaltt, da unsere geliebte ältere Tochter, Frau Maria Eleonora Herzogin, nach tödtlichen Abgang unserer Ehlichen Söhne- und Mannes-Erben in unserm Fürstenthum und Landen succediren würde &c.

COD. DIPL. cit. p. 191. 194. 197.

(1) Ita tamen, ut iste quoque Imperator receptam in dictis ditionibus consuetudinem feudalem tollere,

aliamque substituere nec potuerit, nec voluerit, potiusque eandem confirmaverit, expressa sanctione, ut Wilhelmus ejusque heredes tam feminae quam masculi, suis ditionibus fruereutur, quemadmodum & eundem ducem ejusque heredes ita investivit, ut easdem ditiones possiderent juxta consuetudinem in illis receptam, verbis: zu behalten, zu besitzen und der zu gebrauchen und zu genießen, wie solcher Fürstenthumben, Graffschafften und Herrschafften Lehnrecht und Herkommen ist.

COD. DIPL. cit. p. 172. 173. 174. 175.

(m) Unione nimirum, quæ ab avo Wilhelmi paterno & materno jam erat facta, denuo confirmata, ita tamen, ut receptæ in ditionibus unitis successioni feminae nihil rursus hoc privilegio derogatum, sed eadem potius confirmata sit, verbis: confirmiren, Bekräftigen und Bestätigen dieselbe auch von Römischer Kayserl. Macht Vollkommenheit hiezmit wissentlich in Krafft dieses Briefes, und meinen, setzen und wollen, daß obbestimmte Sr. Liebden Fürstenthum und Lande Jülich, Cleve und Bergen, Marck und Ravensberg, so lange die Succession Sr. Liebden Erben und

Anno 1592. præmemoratus Dux Wilhelmus, vita defunctus, unicum quidem filium, & hæredem masculum Joannem Wilhelmum, sed quatuor simul filias superstites reliquit, quarum primogenita, Maria Eleonora, Alberto Friderico Duci Borussia; secundo-genita, Anna, Philippo Ludovico Comiti Palatino Rheni, Duci Neoburgi; tertia, Magdalena Johanni Comiti Palatino lineæ Bipontinæ in matrimonium elocata fuerunt, posterosque reliquerunt; Quarta, Sybilla, Marchioni Burgoviæ nupta improlis decessit. Postquam vero præmemorati Ducis Wilhelmi unicus filius Joannes Wilhelmus anno 1609. absque prole mascula decesserit, existitit (n) casus in privilegio ab Imperatore Carolo V. concessio, expressus eo tempore, quando Ducis Wilhelmi filia primogenita Maria Eleonora (in cujus favorem dictum privilegium pariter quidem concessum est) priore tamen anno nimirum 1608. 13. Maji defuncta erat, relicta unica (o) filia, quæ Johanni Sigismundo Electori Brandenburgico, matrimonio juncta fuit.

Inde liquido dimanat, quod domus Brandenburgica privilegio Imperatoris Caroli V. ideo (p) nullatenus gaudere possit, neque uti potuerit, quia in primis dicta filia primogenita, de qua suam format prætensionem vel jus derivat, ante apertam successionem

Posterität in absteigender Linie wåhren und vorhanden seyn würden, zusammen misset, und gånzlich bey einander ungesondert und ungetrennet bleiben sollen und mögen.

COD. DIPL. cit. p. 171.

(n) Non tamen eo, quo auctor hujus deductionis vult, sed quo in præcedentibus sub lit. (k.) diximus, sensu; videlicet, ut Wilhelmi posteris masculis, Johannis Wilhelmi obitu extinctis, filia tunc earumque descendentes in ditionibus ejus

juxta indolem successionis linealis in illis obtinentis, neque a Carolo V. in suo privilegio sublatam, succederent.

(o) Atque duobus ex illa nepotibus, Georgio Wilhelmo & Joachimo Sigismundo, quorum ille anno 1595. hic vero 1603. natus fuit.

(p) Neque etiam Serenissima Domus Regio-Prussica Jus suum in Cliviæ, Julix, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravensteinii ditiones ex privilegio Carolino, sed ex indole

tionem jam pridem mortua (q) adeoque vigore nominati Privilegii jus ipsi nunquam in effectu delatum fuit, neque illud ulterius ab eadem transferri potuit. Deinde nullam post se prolem masculam immediate (r) reliquit; contra haud ignotum est, Ducis Wilhelmi filiam secundo genitam Annam, Philippi Ludovici Comitis Palatini Rheni & Ducis Neoburgici Conjugem, quæ non nisi Anno 1632. primo decessit, ad hanc successionem vigore dicti privilegii unice & primario capacem, qualificatam & habilitatam (s) fuisse, proinde immediate defuncto fratri, veluti primogenitam tunc in vivis existentem succedere debuisse, quoniam

C

aperta

successionis promiscuæ linealis, & jure primogenituræ in illis ditionibus jam diu ante privilegium Carolinum recepto derivat; quod postea etiam integrum mansit, atque non solum in Mariæ Eleonoræ, sed & sororum ejus Magdalenæ atque ipsius Annæ pactis dotalibus atque renunciationibus factis, ut supra sub *lit.* (k.) ostendimus, confirmatum fuit.

COD. DIPL. p. 189. 192.

nec vel Caroli V. vel Ferdinandi I. privilegia Domui Regio-Prusicæ adversa esse, ibidem sub *lit.* (m) diximus.

(q) Ut Maria Eleonora superviveret fratri suo Johanni Wilhelmo nec ex Carolino privilegio requiritur, nec in successione lineali necesse est, quia in ejusmodi successione jus succedendi lege transmittitur, atque sic defunctorum quoque liberi successionis sunt capaces.

GROTIUS de J. B. & P. lib. II.

c. 7. §. 22.

(r) Juxta Successionem linealem in ditionibus Clivo-Juliacensibus receptam perinde est, quos liberos Maria Eleonora reliquerit, & cum prole mascula destituta fuerit, filia ejus Anna omnino succedere debuit; neque Carolinum privilegium illi adversum esse *lit.* (k) diximus. Si quoque detur, juxta illud privilegium filiarum superstitum heredes masculos succedere debuisse, habuit Maria Eleonora heredes masculos, Georgium Wilhelmum atque Joachimum Sigismundum ex filia sua Anna Nepotes. Neque obstat, Principes illos non fuisse ex Maria Eleonora immediate susceptos, quia filiarum nomine neptes quoque sæpe intelligi, haud ignotum est, atque etiam juxta Carolinum privilegium sufficit, illos Principes æque ac Matrem eorum Annam, Johannis Sigismundi Electoris Brandenburgensis Conjugem, Mariæ Eleonoræ legitimos heredes fuisse,

aperta successione, uti dictum, illa non modo in vivis, verum trium (t) quoque Principum nimirum Wolfgangi Wilhelmi & Augusti, Comitum Palatinorum Rheni ac respective Domus Palatino-Neoburgicæ & Solisbacensis Avorum, nec non Johannis Friderici Comitis Palatini, de quo tamen nulla exstat posteritas, mater existit.

Proinde jus clarum & incontestabile (v) in dictis a fratre suo Johanne Wilhelmo relictis feudis ac terris præ Domo Brandenburgica succedendi ea ratione acquisivit & possidere debuit, ut ne minimam quidem earundem separationem aut divisionem admittere teneretur; consequenter ad oculum patet, quod Domus Brandenburgica nullum aliud, nisi solum jus compossessionis, quoad Ducatum Cliviæ ac Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ

gæ

(s) Imo nec juxta indolem successio- nis in ditionibus Wilhelmi receptam, nec vi Carolini privilegii Annam Ducis Neoburgici Conjugem ad successionem qualificatam fuisse, ex iis, quæ diximus, patet.

(t) Quia vero juxta Carolinum privilegium ex mente Auctoris hujus deductionis filiabus nullis amplius superstitibus horum masculi heredes succedere debuerunt, casus nondum existit, quo principes illi successionem in dictis ditionibus jure prætendere potuerunt, quippe cum Annæ sorores Magdalena & Sybilla adhuc superstites fuerint.

(v) Triumphus ante victoriam! Quam enim Serenissimæ Domus Palatino-Neoburgicæ argumenta, pro suo in ditiones a Duce Johanne Wilhelmo relictas prætenso jure ex qualitate illarum feudali masculina atque Carolino privilegio desumpta, infirmo

atque nullo idoneo fundamento nitantur, e contra vero Serenissimæ ac Potentissimæ Domus Regio-Prusicæ in easdem ditiones jus, promiscua atque lineali successione & jure primogenituræ, jam dudum in illis recepto, nec non unione earundem facta, investiturarum pristinarum formulis pactisque dotalibus, ipsoque Carolino privilegio innixum, extra omnem dubitationis aleam positum sit, æquus lector ex iis, quæ supra hanc in rem diximus, facile judicabit. Quum etiam nemini, nisi rerum penitus ignaro, possit esse ignotum, Serenissimam Domum Brandenburgicam solam ditionum illarum possessionem apprehendisse, Domum vero Palatino-Neoburgicam in earundem compossessionem postea recepisse, mirum sane, qua fronte dici possit, nullum aliud in dictas ditiones Do-

gæ restrictum, utpote quod eidem vigore sæpe mentionatæ cum Domo Palatino-Neoburgica initæ transactionis de Ao. 1666. tantummodo, nequaquam vero ultra concessum est, sibi attribuere valeat.

Præterea prævie scitu necessarium est, Domum Brandenburgicam exorta post obitum Ducis Johannis Wilhelmi inter binas has Domos litis contestatione, antedictos Ducatus & terras feuda esse fœminina & communia, in quibus fœminæ jus succedendi haberent, contendisse; Domum Palatino-Neoburgicam e contra illas ditiones feuda esse propria masculina, in quibus fœminæ non nisi ex speciali privilegio easdem ad illum effectum habilitante, succedere valeant, sustinuit (w) & demonstravit.

Qua de causa etiam in Domum Palatino-Neoburgicam consuetudo hæc introducta est, quod intuitu Ducatum ac terrarum quæst: tanquam feudorum masculinorum singulæ filiæ Principes ex hac Domo iisdem renuntiare debeant in favorem masculorum Principum, ac (x) nominatim quidem eorum ex Domo Palatino-Solisbacensi, quæ utpote cum sanguine jus quoque successionis ab Anna, Juliæ, Cliviæ & Montium Principe simul trahens, & tanquam linea secundo-genita, juxta habilitatum in hac Domo ordinem,

C 2

mui Brandenburgicæ Jus, nisi concessæ, quoad Ducatum Cliviæ ac Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ, per transactionem de Anno 1666. compossessionis tantum competere. Uti vero Domus Regio-Prussica optimo præ Domo Palatino-Neoburgica, in dictas ditiones universas jure gaudet, ita quoque adhuc in Ducatum Juliæ & Montium reali, ut sub *lit.* (e) ostendimus, donec masculi Palatino-Neoburgici superstites sint, compossessione est, illis vero extinctis, eorundem Duca-

tuum possessio ad solam rursus Domum Regio-Prussicam redibit.

(w) Ast perperam id asseri, atque Cliviæ, Juliæ, Montium, Marchiæ & Ravensbergæ ditiones non esse feuda masculina, nec filias Caroli V. privilegio ad successionem in illis primam habilitatas, sed omni tempore feuda promiscuæ successionis fuisse, supra *lit.* [g] fatis abunde demonstravimus.

(x) Cum ex fundamento intentionis Domus Palatino-Neoburgicæ feminae illius Principes, à successione in

nem, nec non virtute privilegii Carolini extincta linea primogenita suæ Domus & communis stipitis (y) succedere debet. Quod indubitatum stemmatis sanguinis atque derivatum successionis jus ipsamet Domus Brandenburgica absque difficultate agnovit, cum virtute conventionis anno 1624. provisionaliter initæ, quæ tamen non nisi ad annum 1629. viguit, & subinde una cum ceteris anterioribus conventionibus provisionalibus per transactionem hereditariam de Ao. 1666. revocata est & sublata, Domui Palatino-Solisbacensi, casu quo Dux Neoburgi Wolfgangus Wilhelmus Successione careret, Ducatum Juliæ obvenire (z) consenserit.

Verum, quod ipsam transactionem hereditariam de Ao. 1666. concernit, nemo diffitebitur, in eadem nullam specialem de Domo Palatino-Solisbacensi fieri mentionem, cum hæc transactio inter solas & unicas Domos Brandenburgicam & Palatino-Wilhelmino-Neoburgicam pro se suisque descendentibus, cum expressa tamen Art. I. inserta protestatione, erecta sit, per illam aliorum prætendentium juribus nullo modo derogatum, sed potius omnes eorundem actiones semper reservatas & illæfas esse velle, ita quidem, ut quilibet impartialis pariter agnoscere cogatur, Domum Palatino-Solisbacensem per hanc transactionem & factum alterius pro formaliter exclusa nullatenus haberi posse, quippe partes transigentes neque voluntatem neque potestatem suo facto juribus cætero-

Ducatus & terras, de quibus agitur, excludantur, renunciationes quoque illarum superflue sunt, nec Domui Palatino-Solisbacensi ullum jus dare possunt. Quod enim quis non habet, id in alium transferre non potest.

(y) Etsi Domus Palatino-Solisbacensis à communi cum Palatino-Neoburgica Electorali stipite originem suam ducat, ideo tamen, hujus masculis extinctis, nullum illi in Juliæ

& Montium Ducatus succedendi jus competere, supra *lit.* (b) ostendimus.

(z) Quod Serenissima Domus Brandenburgica in pactis cum Domo Palatino-Neoburgica Ao. 1624. initis, Ducatum Juliensem posteris masculis Wolfgangi Wilhelmi extinctis, hujus fratri Augusto, conditori lineæ Palatino-Solisbacensis, ejusque posteris masculis, obvenire consenserit, id pacis studio, nullo

terorum prætendentium præjudicandi habuerunt, aut sibi arrogare potuerunt, sed potius ejusdem jura super successione totali Juliæ, Cliviæ & Montium &c. tanto magis salva & integra conservasse, quod prænominata Serenissima Domus Solisbacensis sibi eadem vigore solemnibus contra hanc transactionem factæ protestationis ex superabundanti (aa) expresse reservaverit.

Prædicta transactio hæreditaria semper, ubi de duabus partibus Compaciscentibus mentio fit, de Domo Brandenburgica & Descendentibus, similiter quoque de Domo Palatino-Wilhelmino-Neoburgica ejusque Descendentibus absque discrimine Sexus loquitur, ita quidem, ut appellatione Descendentium juxta principia Brandenburgica omnes utriusque sexus Descendentes, quamdiu aliqui eorum superstites fuerint, ad hanc successionem vocari (bb) videantur. Quare sicut Principem Electoralem Elisabetham Augustam à Philippo Wilhelmo, avo suo, Duce Neoburgico in linea recta Descendentem fuisse constat, ita eandem quoque dictæ transactionis participem (cc) esse

C 3

autem adhuc ejus Domus jure factum fuit, pactis vero istis sublatis, non amplius illi prodesse potest.

(aa) Quæstio non est, an Serenissimæ Domui Palatino-Solisbacensi casu, quem Deus diutissime adhuc avertat, juxta ordinem linealis successionis jus in Universas à Duce Johanne Wilhelmo relictas ditiones competat? Quod in dicta transactione ipsi omnino reservatum fuit, sed an extinctis Domus Palatino-Neoburgicæ Electoralis Masculis in Juliæ & Montium Ducatus Succedendi Jus habeat? Quod merito negatur. Cum enim Domus Palatino-Neoburgica, nunc Electoralis, sola vigore transactionis de Ao. 1666. in compossessionem illorum Ducatum à Serenissima Domo Brandenburgica recepta, Domus vero Palatino-Solisbacensis, eadem trans-

actione exclusa sit, jus quoque illa in dictis terris succedendi inde nullum habet, sed masculis Domus Palatino-Neoburgicæ extinctis, Ducatus isti ad Serenissimam Domum Regio-Prussicam redibunt, quippe quæ non solum potius in illos jus habet, sed & in earundem possessione, legitime apprehensa, semper mansit.

(bb) Juxta fundamenta Juris Domus Regio-Prussicæ omnes Mariæ Eleonoræ Descendentes utriusque sexus ad successionem in Ditiones Julio-Clivenses vocari non tantum videntur, sed ex promiscua & lineali successione pariter ac jure primogenituræ in illis regionibus, ut supra ostendimus, receptis, id necessario sequitur.

(cc) Etsi respectu Domus Regio-Prussicæ juxta ejus principia Descendentium nomine utriusque sexus posterius intelligi debeant, idem tamen de Descendentibus Domus Palatino-Neoburgicæ propter diversa ejus principia dici nequit. Cum enim illa Domus ditiones Clivo-Juliacenses feuda masculina

esse oportet, cum ob jura sua particularia (*dd*) quibus huc usque nunquam, neque alio modo, nisi in favorem stemmatis Palatino-Solisbacensis Masculi, renuntiavit, neque subsequuta interea illius morte, Principes ejusdem filia, à dicta successione à quocunque alio (*cc*) excludi possunt.

His præmissis ex parte Domus Brandenburgicæ, seu modo Borussiae declarandum (*ff*) foret, an Ducatus quæst: pro feudis masculinis prout in ipsum ex parte Domus Palatino-Neoburgicæ jure asseritur, an vero uti Domus Brandenburgica semper contendit, pro feudis foemininis censendi sint? primo casu demonstratum est, eidem Domui Brandenburgicæ nullam prorsus actionem seu jus in integram hanc Julio-Clivensem successionem eoque pertinentia feuda competiisse neque competere, siquidem tenore privilegii Imperatoris Caroli V. requisitæ conditiones & qualitates illa ex parte (*gg*) deficient; infer-

esse, atque Ducis Wilhelmi filias tantum Carolino privilegio ad successionem habilitatas atque idoneas factas fuisse contendat, de feminis suis Principibus, nomine descendenti in dicta transactione comprehendendis, ne cogitare quidem potuit; Esse quoque vocabulum Descendentium ad Masculos ejus Domus restrictum, non solum ex transactione circa Dominium Ravensteinium Ao. 1670. facta, sed & inde patet, quod Domus Palatino-Neoburgicæ Principes in partibus suis totalibus omni in dictos Ducatus juri renunciare soleant, & ab Imperatore illis nunquam investitæ fuerint; idque etiam juxta principia Domus Neoburgicæ absque nova feminei ejus Domus sexus habilitatio ne & præjudicio ceterorum competitorum durante lite fieri haud possit; Eaque de causa procul dubio factum, ut Serenissima illa Domus A. 1692. non Principum feminarum, sed tantum Agnatorum suorum simultaneam investituram, etsi frustra, petierit.

(*dd*) Quæ sint hæc jura particularia, non capio. Quum enim juxta principia Domus Palatino-Neoburgicæ feminae a Successione in ditionibus Clivo-Juliacensibus exclusæ sint, atque etiam in transactione de A. 1666. non comprehendantur, quale jus particulari Elizabethæ Augustæ in Ducatus Julix &

Montium competierit, non video; Neque forte novum jus feminis Principibus Domus Palatino-Neoburgicæ ex dicta transactione acquisitum esse existimes, quia ejusmodi jus Domus Brandenburgica concedere nec voluit; nec sine nova illarum feminarum habilitatio ne & præjudicio ceterorum competitorum, potuit.

(*cc*) Cum ex iis, quæ diximus, feminis Domus Neoburgicæ nullum in Julix & Montium Ducatus jus competere, satis evidenter pateat, à successione quoque in illos merito excludentur.

(*ff*) Quemadmodum Domus Palatino-Neoburgica, lite ex sua parte in Judicio Imperiali Aulico contestata, causaque ibi deducta, à suis principiis resiliere non poterit, ita Serenissimam Domum Regio-Prussicam sui fundamenti in Scriptis Publicis expositi, nunquam pœnitebit. Quam autem infirmo talo principia Neoburgica nitantur, atque e contrario Regio-Prussicum fundamentum invictis stet argumentis, ex iis, quæ supra differimus, equus lector facile perspiciet.

(*gg*) Ast causam de Successione in ditiones Clivo-Juliacenses non ex privilegio Carolino, sed antiquæ illarum indole feudali decidendam esse, nec istud privilegium Serenissime Domui Regio-Prussicæ adversari,

infertur inde Domum Brandenburgicam seu Regio- Borufficam Ducatum Clivia una cum Comitatus Marchiæ & Ravensbergæ non aliter quam in eorum, quibus verum in illa jus acquisitum est, præjudicium (hh) possidere. Altero vero casu, eadem Domus Brandenburgica, id ipsum quod adeo apertè pro se sustinuit, adversus se ipsam (ii) admittere debet, & juxta hoc principium non minus, quam literalem tenorem sæpenominatæ transactionis de Ao. 1666. non diffitebitur, tres Principes à Comite Palatina Elisabetha Augusta descendentes filias ad successionem in Ducatibus Juliæ & Montium ceterisque appertinentibus habiles (kk) & qualificatas esse.

Quemadmodum enim utriusque Domus Palatino- Neoburgicæ & Palatino-Solisbacensis jura sunt unita, binæque ratione Successionis inter se concordantes, ita quoque sequitur, Domum Brandenburgicam extincta linea Masculina Palatino Neoburgica, modo Electorali, ratione dictæ Successionis nullam in jure fundatam movere posse controversiam; Quanquam enim prædicta princeps e vivis decesserit, ea tamen tres reliquit Principes filias, ad quas idem jus successionis in defectu Descendentium masculorum Domus Palatino-Solisbacensis, qui aliunde juxta pacta in Domo Palatino-Neoburgica existentia (ll) præ sexu fœmineo succedendi jure gaudent, devolutum est, ac proinde Domus Brandenburgica propter obitum præfatæ principis nec minimum sibi beneficium attribuere, multo minus Domum Palatino-Solisbacensem jure impedire potest, quin extincta linea Electorali Neoburgica virtute pactorum Domesticorum & Cessionum jus Successionis habeat, atque realiter exercent. (mm)

contra autem ex parte Domus Palatino Neoburgicæ conditiones & qualitates in illo privilegio requisitas deficere, supra sub lit. (t) demonstratum est.

(hh) Optimo Serenissimam Domum Regio-Prussicam Successionem in ditiones Julio-Clivenses jure niti, Domum vero Palatino-Neoburgicam non nisi compossessionis, donec Masculi ejus superstitis fuerint jure, Juliæ & Montium Ducatus possidere, satis abunde supra ostendimus.

(ii) Quemadmodum Serenissima Domus Regio-Prussica & Palatino-Neoburgica, diversis nituntur principiis, ita conclusiones ex alterius Principio, neutra sine aperta contradictione suas facere, eaque propter Domus Palatino-Neoburgica, cum Ditiones Clivo-Juliacenses feuda Masculina esse contendant, Descendentium nomine in dicta

transactione feminas intelligere haud potest, ut quoque sub lit. (cc) pluribus diximus.

(kk) Imo cum Princeps Neoburgica Elisabetha Augusta nullum, ut ostendimus, vel ex privilegio Carolino vel ex transactione de Ao. 1666. in Juliæ & Montium Ducatus Jus habuerit, ita nec filie illius ad successionem in iisdem ditionibus habiles & qualificatæ sunt.

(ll) Uti, quæ inter Domus Palatino Neoburgicam Electoralem & Palatino Solisbacensem ratione Successionis acta sunt, Serenissimæ Domui Regio-Prussicæ, haud nocere possunt, ita quoque eandem ratione successionis in Juliæ & Montium Ducatus, linea Domus Palatino-Neoburgicæ Electoralis Masculina extincta, optimo jure gaudere, satis superque supra demonstratum fuit.

(mm) Quia, ut ex præcedentibus liquet, Do-

Prætionem Domus Saxonicae quod attinet, ejusdem exigui ponderis fundamenta, quibus nititur (quippe solummodo in Expectativa, dictæ Domui olim à quodam Imperatore in casum aperturæ concessa consistit) peculiari quodam scripto demonstrabuntur, interea cum Casus istæ aperturæ huc usque nunquam extiterit (nn) de ejusdem valore facile dijudicabitur.

Demum cum super hac successione causa lis contestata & hæctenus indecisa coram consilio Imperiali Aulico pendeat; ita partes quoque interessatæ ejusdem Decisionem & exitum expectare tenebuntur, neque ulli eorundem via facti adversus Instrumentum Pacis Westphalicae & Constitutiones Imperii quidquam (oo) attentare licebit.

mus Palatino-Neoburgica, nulla adhuc in ditiones à D. Joh. Wilhelmo relictas succedendi jure gaudet, atque linea Neoburgico-Electorale Juliac & Montium Ducatus non nisi vi compossessionis, in quam transactione de Ao. 1666. à Serenissima Domo Brandenburgica admisa fuit, possidet, inde autem tam ejus lineæ feminæ Principes, quam Domus Palatino-Solisbacensis exclusæ sunt, pactaque inter illam & Palatino-Electoralem Domestica Serenissimæ Domui Regio Prusica hæud præjudicare possunt, nullum Domus Palatino-Solisbacensis, Masculinis lineæ Neoburgicæ Electoralis extinctis, in dictos Ducatus succedendi jus habebit, minusque exercitium ejus reale sibi arrogare poterit.

(nn) Certe, cum ex parte Serenissimæ Domus Regio-Prusicæ liquido fuerit demonstratum, Ditiones Clivo-Juliacenses feudata esse promiscuæ successione, jus inde feminis in dictas regiones quæstum neque per Expectativam Serenissimæ Domui Saxonicae concessam, neque Johannis Friderici Electoris Saxonicae & Sybillæ, Principis, pactis dotalibus auferri potuit.

(oo) Ex illis, quæ hæctenus ad Succinctam hanc Deductionem breviter adnotavimus, ita potius concludendum erit: Quum nimirum ditiones Clivæ, Juliac, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravensteinii vi promiscuæ & linealis successione jurisque primogenituræ in illis obtinentis, post Ducis Jo-

hannis Wilhelmi obitum in ejus sororis nativæ maximæ, Mariæ Eleonoræ, filiam Annam, Johannis Sigmundi Electoris Brandenburgensis conjugem, summo non solum jure devolutæ sint, sed & Serenissima Domus Brandenburgica sola illarum possessionem legitime apprehenderit, injuria vero temporum postea coacta, Serenissimæ Domus Palatino-Neoburgicæ, nunc Electoralis, Descendentes solum masculos transactione de Ao. 1666. in compossessionem Ducatum Juliac & Montium receperit, sua sponte atque evidenter inde sequitur, quod masculis illius Domus Descendentibus extinctis, causa Successionis Clivo-Juliacensis ad statum anni 1609. quo cœpit, redigatur, atque possessio dictorum Ducatum ad Solam rursus Domum Regio-Prusicam reditura sit, ejusque retinendæ causa, Domus illa omni jure & modo contendere sibi que prospicere possit; Domus verò Palatino-Solisbacensis ceterique Competitores jure in Petitorio experiri tenentur, idque ea quidem via, quam arduæ hujus causæ, inter Imperii Principes vertentis, indoles ex antiquissimis Regni Germanici usu exposcit, neque ulli eorundem via facti adversus Instrumentum Pacis Westphalicae & Constitutiones Imperii quidquam attentare atque Serenissimam Domum Regio-Prusicam in retentione ac tuitione possessionis dictorum Ducatum turbare licebit.

TAB.

Elisabet
Ux.
Gerhard
Horne &
Theod, Jo

ON
Sachsen
mern,
erg 20

TABULA GENEALOGICA

Unitarum per Successiones Feminarum earumque matrimonia Regionum
Cliviæ, Juliæ, Montium, Marcæ, Ravensbergæ & Ravenstein.

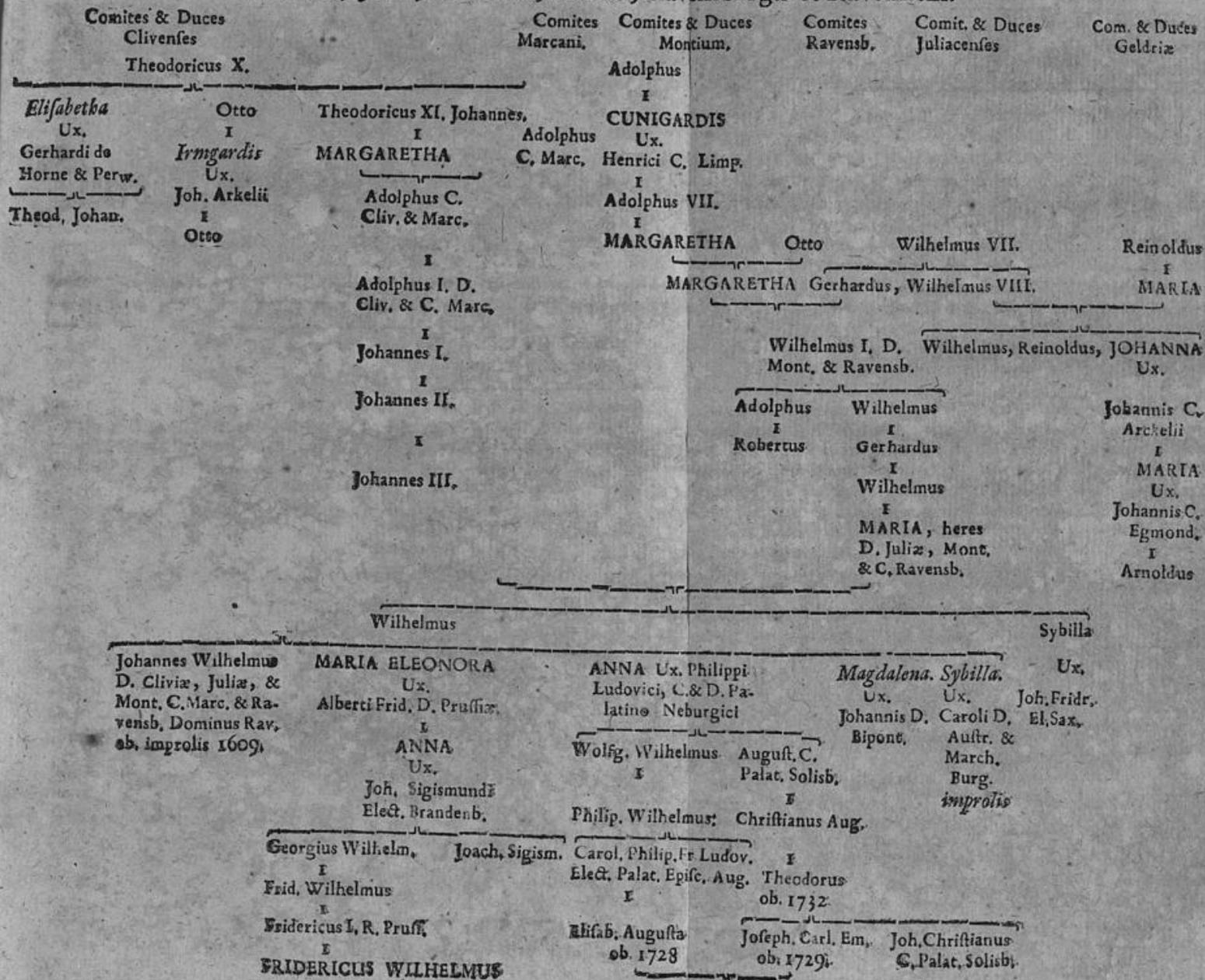


TABLE A GENEALOGIA

UNIVERSITY OF DUISBURG ESSEN FACULTY OF MEDICINE
DEPARTMENT OF ANATOMY AND PHYSIOLOGY

No.	Name	Date of Birth
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

Præter
damenta
olim à qu
quodam l
nunquan
Dem
cifa coram
ejusdem
via facti
perii quic

mus Pala
ditiones
dendi jur
Electoral
nisi vi co
de Ao. 10
burgica
tam ejus
mus Pala
staque in
Domestri
sicz hau
mus Pala
Neoburg
Ducatus
exercitii

(nn) Certo
Regio
tum, Di
promisc
dictas re
stativan
cessam,
Saxonia
bus aufe

(oo) Ex
hanc D
ita potit
rum dic
cæ, Ra
scuz &
genitur